

Strategie národní bezpečnosti

Spojených států amerických

Listopad 2025

BÍLÝ DŮM
WASHINGTON

Vážení spoluobčané

Během uplynulých devíti měsíců jsme naši zemi – a celý svět – zachránili před katastrofou a zkázou. Po čtyřech letech slabosti, extremismu a fatálních selhání se moje administrativa s naléhavostí a historickou rychlostí pustila do obnovy americké síly doma i v zahraničí a do nastolení míru a stability v našem světě.

Žádná vláda v historii nedosáhla tak dramatického obratu v tak krátkém čase.

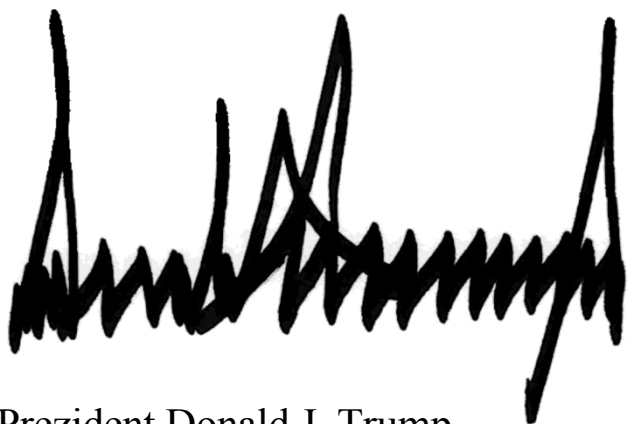
Od prvního dne v úřadu jsme obnovili suverénní hranice Spojených států a nasadili americkou armádu, aby zastavila invazi do naší země. Odstranili jsme radikální genderovou ideologii a woke šílenství z našich ozbrojených sil a začali jsme posilovat naši armádu investicí ve výši 1 bilionu dolarů. Obnovili jsme naši spojenectví a přiměli jsme naše spojence, aby více přispívali k naší společné obraně – včetně historického závazku zemí NATO zvýšit výdaje na obranu z 2 % na 5 % HDP. Uvolnili jsme americkou energetickou produkci, abychom znovu získali naši nezávislost, a zavedli jsme historická cla, abychom přivedli zpět domů klíčová průmyslová odvětví.

V rámci operace Midnight Hammer jsme zničili íránské kapacity pro obohacování uranu. Prohlásil jsem drogovou mafii a brutální zahraniční gangy působící v našem regionu za zahraniční teroristické organizace. A během pouhých osmi měsíců jsme urovnali osm zuřících konfliktů – včetně konfliktů mezi Kambodžou a Thajskem, Kosovem a Srbskem, Demokratickou republikou Kongo a Rwandou, Pákistánem a Indií, Izraelem a Íránem, Egyptem a Etiopií, Arménií a Ázerbájdžánem – a ukončili válku v Gaze, přičemž všichni živí rukojmí se vrátili ke svým rodinám.

Amerika je opět silná a respektovaná – a díky tomu nastolujeme mír po celém světě.

Ve všem, co děláme, stavíme Ameriku na první místo.

Následuje strategie národní bezpečnosti, která popisuje a navazuje na mimořádné pokroky, kterých jsme dosáhli. Tento dokument je plánem, který má zajistit, že Amerika zůstane největší a nejúspěšnější zemí v dějinách lidstva a domovem svobody na zemi. V nadcházejících letech budeme i nadále rozvíjet všechny aspekty naší národní síly – a uděláme Ameriku bezpečnější, bohatší, svobodnější, větší a mocnější než kdykoli předtím.

A large, bold, handwritten signature in black ink, characteristic of Donald Trump's signature style, featuring several sharp peaks and a dense, scribbled base.

Prezident Donald J. Trump

Bílý dům

Listopad 2025

OBSAH

I. Úvod – Co je americká strategie?	1
1. Jak se americká „strategie“ vydala špatným směrem	1
2. Nezbytná a vítaná korekce prezidenta Trumpa	2
II. Co by měly Spojené státy chtít?	3
1. Co chceme celkově?	3
2. Co chceme <i>ve</i> světě a <i>od</i> světa?	5
III. Jaké prostředky má Amerika k dispozici, aby dosáhla toho, co chceme?	6
IV. Strategie	8
1. Zásady	8
2. Priority	11
3. Regiony	15
A. Západní polokoule	15
B. Asie	19
C. Evropa	25
D. Střední východ	27
E. Afrika	29

I. Úvod – Jaká je americká strategie?

1. Jak se americká „strategie“ vydala špatným směrem

Aby Amerika zůstala i v příštích desetiletích nejsilnější, nejbohatší, nejmocnější a nejúspěšnější zemí světa, potřebuje naše země koherentní a cílenou strategii pro naše vztahy se světem. A aby to bylo správné, všichni Američané musí vědět, co přesně se snažíme dělat a proč.

„Strategie“ je konkrétní, realistický plán, který vysvětluje *základní souvislost mezi cíli a prostředky*: vychází z přesného posouzení toho, co je žádoucí, a jaké nástroje jsou k dispozici nebo lze realisticky vytvořit, aby bylo možné dosáhnout požadovaných výsledků.

Strategie musí hodnotit, třídit a stanovovat priority. Ne každá země, region, otázka nebo příčina – jakkoli hodnotná – může být středem pozornosti americké strategie. Účelem zahraniční politiky je ochrana základních národních zájmů; to je jediným cílem této strategie.

Americké strategie od konce studené války selhaly – byly to seznamy přání nebo požadovaných konečných stavů; *jasně nedefinovaly, co chceme*, ale místo toho uváděly vágní fráze; a často špatně odhadovaly, co *bychom měli* chtít.

Po skončení studené války se americké zahraničněpolitické elity přesvědčily, že trvalá americká dominance nad celým světem je v nejlepším zájmu naší země. Záležitosti jiných zemí nás však zajímají pouze v případě, že jejich aktivity přímo ohrožují naše zájmy.

Naše elity špatně odhadly ochotu Ameriky navždy nést globální břemena, která americký lid nepovažoval za související s národními zájmy. Přecenily schopnost Ameriky financovat současně rozsáhlý sociální, regulační a administrativní stát spolu s rozsáhlým vojenským, diplomatickým, zpravodajským a zahraničním komplexem. Učinily nesmírně chybné a destruktivní sázky na globalismus a takzvaný „volný obchod“, které vyprázdnily střední třídu a průmyslovou základnu, na nichž závisí americká ekonomická a vojenská převaha. Dovolily spojencům a partnerům přenést náklady na jejich obranu na americký lid a někdy nás vtáhnout do konfliktů a ke

kontroverzím, které jsou klíčové pro jejich zájmy, ale okrajové nebo irelevantní pro naše vlastní. A svázali americkou politiku se sítí mezinárodních institucí, z nichž některé jsou poháněny otevřeným antiamerikanismem a mnoho z nich transnacionalismem, který se výslovně snaží rozložit suverenitu jednotlivých států. Stručně řečeno, naše elity nejenže sledovaly zásadně nežádoucí a nemožný cíl, ale tím podkopaly samotné prostředky nezbytné k dosažení tohoto cíle: charakter našeho národa, na kterém byla vybudována jeho moc, bohatství a slušnost.

2. Nezbytná a vítaná korekce prezidenta Trumpa

Nic z toho nebylo nevyhnutelné. První administrativa prezidenta Trumpa dokázala, že se správným vedením a správnými rozhodnutími bylo možné – a mělo být možné – všemu výše uvedenému zabránit a dosáhnout mnohem více. On a jeho tým úspěšně využili velké síly Ameriky k nápravě kurzu a zahájení nové zlaté éry pro naši zemi. Pokračovat v této cestě je hlavním cílem druhé administrativy prezidenta Trumpa a také tohoto dokumentu.

Otázky, které nyní před námi stojí, jsou: 1) Co *by měly* Spojené státy chtít? 2) Jaké prostředky máme k dispozici, abychom toho dosáhli? a 3) Jak můžeme propojit cíle a prostředky do životaschopné strategie národní bezpečnosti?

II. Co by měly Spojené státy chtít?

1. Co chceme celkově?

V první řadě chceme pokračující přežití a bezpečnost Spojených států jako nezávislé, suverénní republiky, jejíž vláda zajišťuje přirozená práva svých občanů daná Bohem a upřednostňuje jejich blaho a zájmy.

Chceme chránit tuto zemi, její obyvatele, území, ekonomiku a způsob života před vojenskými útoky a nepřátelskými zahraničními vlivy, ať už jde o špionáž, predátorské obchodní praktiky, obchod s drogami a lidmi, destruktivní propagandu a ovlivňování, kulturní subverzi nebo jakékoli jiné ohrožení našeho národa.

Chceme mít plnou kontrolu nad našimi hranicemi, nad naším imigračním systémem a nad dopravními sítěmi, kterými lidé legálně i nelegálně vstupují do naší země.

Chceme svět, ve kterém migrace není pouze „řádna“, ale ve kterém suverénní země spolupracují na zastavení destabilizujících populačních toků, namísto jejich usnadňování, a mají plnou kontrolu nad tím, koho přijmou a koho ne.

Chceme odolnou národní infrastrukturu, která odolá přírodním katastrofám, odolá a zmaří zahraniční hrozby a zabráni nebo zmírní jakékoli události, které by mohly poškodit americký lid nebo narušit americkou ekonomiku. Žádný protivník ani nebezpečí by neměly být schopny ohrozit Ameriku.

Chceme rekrutovat, vycvičit, vybavit a nasadit nejmocnější, nejúčinnější a technologicky nejvyspělejší armádu na světě, aby chránila naše zájmy, odrazovala od válek a – v případě nutnosti – je rychle a rozhodným způsobem vyhrála s co nejmenšími ztrátami na životech našich vojáků. A chceme armádu, v níž je každý voják hrdý na svou zemi a přesvědčený o správnosti své mise.

Chceme nejrobustnější, nejspolehlivější a nejmodernější jadernou odstrašující sílu na světě, plus protiraketovou obranu nové generace – včetně systému Golden Dome pro americké území – abychom chránili americký lid, americký majetek v zahraničí a americké spojení.

Chceme nejsilnější, nejdynamičtější, nejinovativnější a nejmodernější ekonomiku na světě. Americká ekonomika je základem amerického způsobu života, který slibuje a přináší všeobecný a široký blahobyť, vytváří vzestup

a odměňuje tvrdou práci. Naše ekonomika je také základem naší globální pozice a nezbytným základem naší armády.

Chceme mít nejrobustnější průmyslovou základnu na světě. Národní síla Spojených států závisí na silném průmyslovém sektoru, který je schopen uspokojit výrobní požadavky v době míru i války. To vyžaduje nejen přímou výrobní kapacitu v oblasti obrany, ale také výrobní kapacitu související s obranou. Rozvoj průmyslové síly Spojených států se musí stát nejvyšší prioritou národní hospodářské politiky.

Chceme mít nejrobustnější, nejproduktivnější a nejinnovativnější energetický sektor na světě – sektor, který je schopen nejen pohánět americký hospodářský růst, ale který je sám o sobě jedním z předních amerických exportních odvětví.

Chceme zůstat nejvyspělejší a nejinnovativnější zemí na světě v oblasti vědy a technologií a stavět na těchto silných stránkách. A chceme chránit naše duševní vlastnictví před zahraničními krádežemi. Průkopnický duch Ameriky je klíčovým pilířem naší trvalé ekonomické dominance a vojenské převahy; musí být zachován.

Chceme zachovat bezkonkurenční „měkkou sílu“ Spojených států, díky níž můžeme pozitivně ovlivňovat celý svět a prosazovat naše zájmy. Přitom se nebudeme omlouvat za minulost a současnost naší země, ale budeme respektovat odlišná náboženství, kultury a systémy vlády jiných zemí. „Měkká síla“, která slouží skutečným národním zájmům Ameriky, je účinná pouze tehdy, pokud věříme ve vrozenou velikost a slušnost naší země.

A konečně chceme obnovit a oživit duchovní a kulturní zdraví Ameriky, bez kterého není dlouhodobá bezpečnost možná. Chceme Ameriku, která si váží své minulé slávy a hrdinů a která se těší na nový zlatý věk. Chceme, aby lidé byli hrdí, šťastní a optimističtí, že zanechají svou zemi příští generaci v lepším stavu, než v jakém ji našli. Chceme, aby všichni občané měli výdělečné zaměstnání – aby nikdo nezůstal stranou – a aby měli uspokojení z vědomí, že jejich práce je nezbytná pro prosperitu naší země a pro blaho jednotlivců i rodin. Toho nelze dosáhnout bez rostoucího počtu silných, tradičních rodin, které vychovávají zdravé děti.

2. *Co chceme ve světě a od světa?*

Dosažení těchto cílů vyžaduje mobilizaci všech zdrojů naší národní moci. Tato strategie se však zaměřuje na zahraniční politiku. Jaké jsou základní zájmy zahraniční politiky Ameriky? Co chceme *ve* světě a *od* světa?

- Chceme zajistit, aby západní polokoule zůstala dostatečně stabilní a dobře spravovaná, aby se zabránilo a odradilo masové migraci do Spojených států; chceme polokouli, jejíž vlády s námi spolupracují proti narkoteroristům, kartelům a dalším nadnárodním zločineckým organizacím; chceme polokouli, která zůstane bez nepřátelských zahraničních vpádů nebo vlastnictví klíčových aktiv a která podporuje kritické dodavatelské řetězce; a chceme zajistit náš trvalý přístup ke klíčovým strategickým lokalitám. Jinými slovy, budeme prosazovat a uplatňovat „Trumpův dodatek“ k Monroeově doktríně.
- Chceme zastavit a zvrátit pokračující škody, které zahraniční aktéři způsobují americké ekonomice, a zároveň zachovat svobodný a otevřený indicko-pacifický region, zachovat svobodu plavby ve všech klíčových námořních trasách a udržet bezpečné a spolehlivé dodavatelské řetězce a přístup k důležitým materiálům;
- Chceme podporovat naše spojence v zachování svobody a bezpečnosti Evropy a zároveň obnovit sebevědomí evropské civilizace a západní identitu.
- Chceme zabránit nepřátelské mocnosti v ovládnutí Blízkého východu, jeho zásob ropy a zemního plynu a úzkých míst, kterými procházejí, a zároveň se vyhnout „nekonečným válkám“, které nás v této oblasti uvrhly do velkých nákladů.
- Chceme zajistit, aby americké technologie a americké standardy – zejména v oblasti umělé inteligence, biotechnologií a kvantového počítání – poháněly svět vpřed.

To jsou *základní a životně důležité* národní zájmy Spojených států. I když máme i jiné zájmy, na tyto se musíme soustředit především a ignorovat nebo zanedbávat je na vlastní nebezpečí.

III. Jaké prostředky má Amerika k dispozici, aby dosáhla toho, co chce?

Amerika si udržuje nejžádanější pozici na světě s předními světovými aktivy, zdroji a výhodami, mezi které patří:

- Stále pružný politický systém, který je schopen korigovat kurz;
- Největší a nejinnovativnější ekonomiku na světě, která generuje bohatství, které můžeme investovat do strategických zájmů, a poskytuje páku nad zeměmi, které chtějí přístup na naše trhy;
- Přední světový finanční systém a kapitálové trhy, včetně globálního statusu dolaru jako rezervní měny;
- Nejpokročilejší, nejinnovativnější a nejziskovější technologický sektor na světě, který podporuje naši ekonomiku, poskytuje kvalitativní výhodu našim ozbrojeným silám a posiluje náš globální vliv;
- Nejmocnější a nejschopnější armáda na světě;
- Široká síť spojenectví s smluvními spojenci a partnery v nejstrategičtěších regionech světa;
- Záviděníhodná geografická poloha s bohatými přírodními zdroji, bez konkurenčních mocností fyzicky dominujících v naší hemisféře, bez rizika vojenské invaze a s ostatními velmocemi oddělenými rozlehlými oceány;
- Bezkonkurenční „měkká síla“ a kulturní vliv; a
- Odvaha, vůle a vlastenectví amerického lidu.

Kromě toho díky důrazné domácí agendě prezidenta Trumpa Spojené státy:

- Obnovují kulturu kompetence, vymýcejí takzvané „DEI“ a jiné diskriminační a antikonkurenční praktiky, které degradují naše instituce a brzdí nás;
- uvolňují naši enormní kapacitu výroby energie jako strategickou prioritu pro podporu růstu a inovací a pro posílení a obnovu střední třídy;
- Reindustrializují naši ekonomiku, opět s cílem dále podporovat střední třídu a kontrolovat naše vlastní dodavatelské řetězce a výrobní kapacity;

- vrací ekonomickou svobodu našim občanům prostřednictvím historických daňových škrtů a deregulačních opatření, čímž se Spojené státy stávají předním místem pro podnikání a investování kapitálu; a
- Investice do nových technologií a základního výzkumu, abychom zajistili naši trvalou prosperitu, konkurenční výhodu a vojenskou převahu pro budoucí generace.

Cílem této strategie je propojit všechny tyto světově špičkové aktiva a další, aby se posílila moc a převaha Ameriky a aby se naše země stala ještě větší, než kdy byla.

IV. Strategie

1. Zásady

Zahraniční politika prezidenta Trumpa je pragmatická, aniž by byla „pragmatistická“, realistická, aniž by byla „realistická“, zásadová, aniž by byla „idealistická“, silná, aniž by byla „jestřábí“, a zdrženlivá, aniž by byla „holubiččí“. Nezakládá se na tradiční politické ideologii. Je motivována především tím, co funguje pro Ameriku – nebo, dvěma slovy, „America First“ (Amerika na prvním místě).

Prezident Trump upevnil své dědictví jako prezident míru. Kromě pozoruhodného úspěchu, kterého dosáhl během svého prvního funkčního období historickými Abrahamovými dohodami, využil prezident Trump své schopnosti uzavírat dohody k zajištění bezprecedentního míru v osmi konfliktech po celém světě během pouhých osmi měsíců svého druhého funkčního období. Vyjednal mír mezi Kambodžou a Thajskem, Kosovem a Srbskem, Demokratickou republikou Kongo a Rwandou, Pákistánem a Indií, Izraelem a Íránem, Egyptem a Etiopií, Arménií a Ázerbájdžánem a ukončil válku v Gaze, přičemž všichni živí rukojmí se vrátili ke svým rodinám.

Zastavení regionálních konfliktů dříve, než se zvrtnou v globální války, které strhnou celé kontinenty, si zaslouží pozornost vrchního velitele a je prioritou této administrativy. Svět v plamenech, kde války dorazí až k našim břehům, je špatný pro americké zájmy. Prezident Trump využívá nekonvenční diplomacii, vojenskou sílu Ameriky a ekonomický vliv, aby chirurgicky uhasil jiskry rozporů mezi jadernými mocnostmi a násilné války způsobené staletími nenávisti.

Prezident Trump prokázal, že americká zahraniční, obranná a zpravodajská politika musí být řízena následujícími základními principy:

- **Zaměřená definice národního zájmu** – Přinejmenším od konce studené války vlády často zveřejňovaly strategie národní bezpečnosti, které se snažily rozšířit definici „národního zájmu“ Ameriky tak, že téměř žádná otázka nebo snaha nebyla považována za mimo její rozsah. Zaměřit se však na všechno znamená nezaměřit se na nic. Naším zaměřením musí být základní národní bezpečnostní zájmy Ameriky.
- **Mír prostřednictvím síly** – Síla je nejlepším odstrašujícím prostředkem. Země nebo jiné subjekty, které jsou dostatečně odrazeny od ohrožování amerických zájmů, nás nebudou ohrožovat.

Ano. Kromě toho nám síla může pomoci *dosáhnout* míru, protože strany, které respektují naši sílu, často vyhledávají naši pomoc a jsou vnímavé k našim snahám o řešení konfliktů a udržení míru. Spojené státy proto musí udržovat nejsilnější ekonomiku, vyvíjet nejmodernější technologie, posilovat kulturní zdraví naší společnosti a disponovat nejschopnější armádou na světě.

- **Predispozice k neintervencionismu** – V Deklaraci nezávislosti zakladatelé Ameriky jasně vyjádřili svou preferenci neintervencionismu v záležitostech jiných národů a jasně stanovili jeho základ: stejně jako všichni lidé mají od Boha daná rovná přirozená práva, všechny národy mají podle „zákonů přírody a Boha přírody“ právo na „oddělené a rovné postavení“ ve vztahu k ostatním. Pro zemi, jejíž zájmy jsou tak četné a rozmanité jako naše, není možné striktně dodržovat neintervencionismus. Tato predispozice by však měla stanovit vysokou laťku pro to, co představuje oprávněnou intervenci.
- **Flexibilní realismus** – Politika USA bude realistická ohledně toho, co je možné a žádoucí usilovat v jednáních s jinými národy. Usilujeme o dobré vztahy a mírové obchodní vztahy s národy světa, aniž bychom jim vnucovali demokratické nebo jiné sociální změny, které se výrazně liší od jejich tradic a historie. Uznáváme a potvrzujeme, že není nic nekonzistentního nebo pokryteckého na tom, jednat podle takového realistického posouzení nebo udržovat dobré vztahy se zeměmi, jejichž vládní systémy a společnosti se liší od našich, i když tlačíme na stejně smýšlející přátele, aby dodržovali naše společné normy, a tím prosazovali naše zájmy.
- **Primát národů** – Základní politickou jednotkou světa je a zůstane národní stát. Je přirozené a spravedlivé, že všechny národy staví své zájmy na první místo a chrání svou suverenitu. Svět funguje nejlépe, když národy upřednostňují své zájmy. Spojené státy budou stavět své vlastní zájmy na první místo a ve svých vztazích s ostatními národy je budou povzbuzovat, aby také upřednostňovaly své vlastní zájmy. *Hájíme* suverénní práva národů, *vystupujeme proti* zásahům nejvměščivších nadnárodních organizací, které oslabují suverenitu, a *podporujeme* reformu těchto institucí, aby napomáhaly individuální suverenitě a prosazovaly americké zájmy, namísto aby jim bránily.

- **Suverenita a respekt** – Spojené státy budou bez výčitek chránit svou vlastní suverenitu. To zahrnuje zabránění jejímu narušování nadnárodními a mezinárodními organizacemi, pokusům zahraničních mocností nebo subjektů cenzurovat náš diskurs nebo omezovat práva našich občanů na svobodu projevu, lobbování a ovlivňování, které se snaží řídit naši politiku nebo nás zapojit do zahraničních konfliktů, a cynické manipulaci s naším imigračním systémem za účelem budování volebních bloků loajálních zahraničním zájmům v naší zemi.
Spojené státy si budou samy určovat svůj směr ve světě a rozhodovat o svém osudu, bez vnějšího zasahování.
- **Rovnováha sil** – Spojené státy nemohou dovolit, aby se některá země stala natolik dominantní, že by mohla ohrozit naše zájmy. Budeme spolupracovat se spojenci a partnery na udržení globální a regionální rovnováhy sil, abychom zabránili vzniku dominantních protivníků. Jelikož Spojené státy *odmítají* nešťastnou koncepci globální dominance pro sebe, musíme *zabránit* globální a v některých případech dokonce regionální dominanci jiných. To neznamená plýtvat krví a poklady, abychom omezili vliv všech velkých a středních mocností světa. Nadměrný vliv větších, bohatších a silnějších národů je věčnou pravdou mezinárodních vztahů. Tato realita někdy vyžaduje spolupráci s partnery, abychom zmařili ambice, které ohrožují naše společné zájmy.
- **Proamerický pracovník** – Americká politika bude pro-pracovní, nikoli pouze pro-růstová, a bude upřednostňovat naše vlastní pracovníky. Musíme znovu vybudovat ekonomiku, v níž bude prosperita široce založena a sdílená, nikoli soustředěna na vrcholu nebo lokalizována v určitých odvětvích či několika částech naší země.
- **Spravedlnost** – Od vojenských spojenectví po obchodní vztahy a další oblasti budou Spojené státy trvat na tom, aby s nimi ostatní země zacházely spravedlivě. Již nebudeme tolerovat a nemůžeme si dovolit parazitování, obchodní nerovnováhu, predátorské ekonomické praktiky a další zásahy do historické dobré vůle naší země
dobré vůli, které poškozují naše zájmy. Stejně jako chceme, aby naši spojenci byli bohatí a schopní, tak i naši spojenci musí pochopit, že je v jejich zájmu, aby Spojené státy zůstaly také bohaté a schopné. Zejména očekáváme, že naši spojenci budou vynakládat mnohem větší část svého hrubého domácího produktu (HDP) na vlastní obranu, aby začali vyrovnávat obrovské nerovnováhy, které vznikly během desetiletí mnohem větších výdajů Spojených států.

- **Kompetence a zásluhy** – Americká prosperita a bezpečnost závisí na rozvoji a podpoře kompetencí. Kompetence a zásluhy patří mezi naše největší civilizační výhody: tam, kde jsou nájímáni, povyšováni a ctěni nejlepší Američané, následují inovace a prosperita. Pokud by byla kompetence zničena nebo systematicky potlačována, přestaly by fungovat složité systémy, které považujeme za samozřejmé – od infrastruktury přes národní bezpečnost až po vzdělávání a výzkum. Pokud by byly zásluhy potlačeny, historické výhody Ameriky v oblasti vědy, technologie, průmyslu, obrany a inovací by se vypařily. Úspěch radikálních ideologií, které se snaží nahradit kompetence a zásluhy statusem privilegované skupiny, by učinil Ameriku k nepoznání a neschopnou se bránit. Zároveň nemůžeme dovolit, aby meritokracie byla používána jako ospravedlnění pro otevření amerického trhu práce světu ve jménu hledání „globálních talentů“, které podkopávají americké pracovníky. V každém našem principu a činu musí Amerika a Američané vždy stát na prvním místě.

2. *Priority*

- **Éra masové migrace skončila** – Kdo, v jakém počtu a odkud přijme země do svých hranic, nevyhnutelně určí budoucnost této země. Každá země, která se považuje za suverénní, má právo a povinnost definovat svou budoucnost. V průběhu historie suverénní národy zakazovaly nekontrolovanou migraci a občanství udělovaly cizincům jen zřídka, přičemž ti museli splňovat náročné kritéria. Zkušenosti Západu z posledních desetiletí potvrzují tuto trvalou moudrost. V zemích po celém světě masová migrace zatěžuje domácí zdroje, zvyšuje násilí a jinou kriminalitu, oslabuje sociální soudržnost, narušuje trhy práce a podkopává národní bezpečnost. Éra masové migrace musí skončit. Bezpečnost hranic je základním prvkem národní bezpečnosti. Musíme chránit naši zemi před invazí, a to nejen před nekontrolovanou migrací, ale i před přeshraničními hrozbami, jako je terorismus, drogy, špionáž a obchod s lidmi. Hranice kontrolovaná podle vůle amerického lidu a realizovaná jeho vládou je zásadní pro přežití Spojených států jako suverénní republiky.

- **Ochrana základních práv a svobod** – Účelem americké vlády je zajistit americkým občanům přirozená práva daná Bohem. Za tímto účelem byly ministerstvům a agenturám vlády Spojených států uděleny obrovské pravomoci. Tyto pravomoci nesmí být nikdy zneužívány, ať už pod záminkou „deradikalizace“, „ochrany naší demokracie“ nebo jakékoli jiné záminky. Pokud a kde *dojde* k zneužití těchto pravomocí, musí být pachatelé pohnáni k odpovědnosti. Zejména práva na svobodu projevu, svobodu náboženského vyznání a svědomí a právo volit a řídit naši společnou vládu jsou základní práva, která nesmí být nikdy porušena. Pokud jde o země, které sdílejí nebo tvrdí, že sdílejí tyto zásady, Spojené státy budou důrazně prosazovat, aby byly dodržovány v duchu i literě. Budeme se stavět proti elitářským, antidemokratickým omezením základních svobod v Evropě, anglosaském světě a zbytku demokratického světa, zejména mezi našimi spojenci.
- **Sdílení a přesun břemene** – Dny, kdy Spojené státy jako Atlas podpíraly celý světový řád, jsou pryč. Mezi našimi mnoha spojenci a partnery jsou desítky bohatých, vyspělých zemí, které musí převzít primární odpovědnost za své regiony a mnohem více přispívat k naší společné obraně. Prezident Trump stanovil nový globální standard v podobě Haagského závazku, který zavazuje země NATO vynakládat 5 % HDP na obranu a který naši spojenci v NATO schválili a nyní musí splnit. V návaznosti na přístup prezidenta Trumpa, který žádá spojence, aby převzali primární odpovědnost za své regiony, Spojené státy zorganizují síť pro sdílení břemene, v níž bude naše vláda hrát roli organizátora a podporovatele. Tento přístup zajistí, že břemeno bude sdíleno a že všechny tyto snahy budou těžit z širší legitimacy. Modelem budou cílená partnerství, která využívají ekonomické nástroje k sladění pobídek, sdílení břemene s podobně smýšlejícími spojenci a prosazování reforem, které zajistí dlouhodobou stabilitu. Tato strategická jasnost umožní Spojeným státům účinně čelit nepřátelským a podvrtným vlivům a zároveň se vyhnout nadměrnému rozšiřování a rozptýlení pozornosti, které v minulosti podkopávaly naše úsilí. Spojené státy budou připraveny pomoci – potenciálně prostřednictvím příznivějšího zacházení v obchodních záležitostech, sdílení technologií a zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany – těm zemím, které jsou ochotny převzít větší odpovědnost za bezpečnost ve svém okolí a sladit své kontroly vývozu s našimi.

- **Přizpůsobení prostřednictvím míru** – Usilování o mírové dohody podle pokynů prezidenta, a to i v regionech a zemích, které jsou okrajové z hlediska našich bezprostředních klíčových zájmů, je účinným způsobem, jak zvýšit stabilitu, posílit globální vliv Ameriky, přizpůsobit země a regiony našim zájmům a otevřít nové trhy. Potřebné zdroje se omezují na prezidentskou diplomacii, kterou může naše velká země přijmout pouze s kompetentním vedením. Výnosy – ukončení dlouhotrvajících konfliktů, zachráněné životy, noví přátelé – mohou výrazně převážit relativně malé náklady na čas a pozornost.
- **Ekonomická bezpečnost** – A konečně, protože ekonomická bezpečnost je základem národní bezpečnosti, budeme usilovat o další posílení americké ekonomiky s důrazem na:
 - **Vyvážený obchod** – Spojené státy budou upřednostňovat vyvážení našich obchodních vztahů, snižování obchodních deficitů, boj proti překážkám našeho vývozu a ukončení dumpingu a dalších protisoutěžních praktik, které poškozují americký průmysl a pracovníky. Usilujeme o spravedlivé, vzájemné obchodní dohody s národy, které s námi chtějí obchodovat na základě vzájemného prospěchu a respektu. Našími prioritami však musí být a budou naši vlastní pracovníci, náš vlastní průmysl a naše vlastní národní bezpečnost.
 - **Zajištění přístupu k důležitým dodavatelským řetězcům a materiálům** – Jak tvrdil Alexander Hamilton v počátcích naší republiky, Spojené státy nesmí být nikdy závislé na žádné vnější moci, pokud jde o základní komponenty – od surovin přes součástky až po hotové výrobky – nezbytné pro obranu nebo ekonomiku národa. Musíme znovu zajistit svůj vlastní nezávislý a spolehlivý přístup ke zboží, které potřebujeme k obraně a zachování našeho způsobu života. To bude vyžadovat rozšíření amerického přístupu k důležitým minerálům a materiálům a zároveň boj proti predátorským ekonomickým praktikám. Kromě toho bude zpravodajská komunita sledovat klíčové dodavatelské řetězce a technologický pokrok po celém světě, aby zajistila, že rozumíme zranitelnosti a hrozbám pro americkou bezpečnost a prosperitu a dokážeme je zmírnit.
 - **Reindustrializace** – Budoucnost patří výrobcům. Spojené státy reindustrializují svou ekonomiku, „re-shore“ průmyslovou výrobu a budou podporovat a přitahovat investice do naší ekonomiky a naší pracovní síly, se zaměřením na kritická a nová technologická

odvětví, která budou určovat budoucnost. Dosáhneme toho strategickým využíváním cel a nových technologií, které podporují rozsáhlou průmyslovou výrobu v každém koutě naší země, zvyšují životní úroveň amerických pracovníků a zajišťují, že naše země již nikdy nebude závislá na žádném současném nebo potenciálním protivníkovi, pokud jde o kritické produkty nebo komponenty.

- **Oživení naší obranné průmyslové základny** – Silná a schopná armáda nemůže existovat bez silné a schopné obranné průmyslové základny. Obrovská propast, která se projevila v nedávných konfliktech mezi levnými drony a raketami na jedné straně a drahými systémy potřebnými k jejich obraně na straně druhé, odhalila naši potřebu změnit se a přizpůsobit se. Amerika potřebuje národní mobilizaci, aby mohla inovovat výkonné obranné systémy za nízké náklady, vyrábět nejschopnější a nejmodernější systémy a munici ve velkém měřítku a přesunout zpět do země naše obranné průmyslové dodavatelské řetězce. Zejména musíme našim vojákům poskytnout celou škálu schopností, od levných zbraní, které mohou porazit většinu protivníků, až po nejschopnější špičkové systémy nezbytné pro konflikt se sofistikovaným nepřítelem. A abychom realizovali vizi prezidenta Trumpa o míru prostřednictvím síly, musíme tak učinit rychle. Budeme také podporovat oživení průmyslových základen všech našich spojenců a partnerů s cílem posílit kolektivní obranu.
- **Energetická dominance** – Obnovení americké energetické dominance (v oblasti ropy, zemního plynu, uhlí a jaderné energie) a přesun výroby klíčových energetických komponentů zpět do USA je jednou z hlavních strategických priorit. Levná a dostupná energie vytvoří v USA dobře placená pracovní místa, sníží náklady pro americké spotřebitele a podniky, podpoří reindustrializaci a pomůže udržet naši výhodu v oblasti špičkových technologií, jako je umělá inteligence. Rozšíření našich čistých energetických exportů také prohloubí vztahy s našimi spojenci a zároveň omezí vliv našich protivníků, ochrání naši schopnost bránit naše pobřeží a v případě potřeby nám umožní uplatnit naši moc. Odmítáme katastrofální ideologie „klimatické změny“ a „čisté nuly“, které tak velmi poškodily Evropu, ohrožují Spojené státy a dotují naše protivníky.
- **Zachování a posílení dominance amerického finančního sektoru** – Spojené státy se mohou pochlubit předními světovými finančními a kapitálovými trhy,

kteře jsou pilíři amerického vlivu a poskytují tvůrcům politik významný vliv a nástroje k prosazování priorit národní bezpečnosti Ameriky. Naše vedoucí postavení však nelze považovat za samozřejmost. Zachování a posílení naší dominance vyžaduje využití našeho dynamického systému volného trhu a našeho vedoucího postavení v oblasti digitálních financí a inovací, aby naše trhy zůstaly i nadále nejdynamičtější, nejlikvidnější a nejbezpečnější a byly předmětem zájmu celého světa.

3. *Regiony*

V dokumentech, jako je tento, se stalo zvykem zmiňovat všechny části světa a všechny problémy, a to na základě předpokladu, že jakékoli opomenutí znamená slepou skvrnu nebo pohrdání. Výsledkem je, že se takové dokumenty stávají nadměrně rozsáhlými a nekonkrétními, což je opak toho, čím by strategie měla být.

Zaměřit se a stanovit priority znamená vybírat – uznat, že ne všechno má pro všechny stejný význam. *Neznamená* to tvrdit, že některé národy, regiony nebo země jsou nějakým způsobem podstatně méně důležité. Spojené státy jsou v každém ohledu nejštedřejší národ v historii – přesto si nemůžeme dovolit věnovat stejnou pozornost každému regionu a každému problému na světě.

Účelem politiky národní bezpečnosti je ochrana základních národních zájmů – některé priority přesahují regionální hranice. Například teroristická činnost v oblasti, která by jinak neměla větší význam, může vyžadovat naši naléhavou pozornost. Ale přejít od této nutnosti k trvalé pozornosti věnované okrajovým oblastem je chyba.

A. Západní polokoule: Trumpův dodatek k Monroeově doktríně

Po letech zanedbávání Spojené státy znovu potvrdí a prosadí Monroeovu doktrínu, aby obnovily americkou převahu v západní polokouli a chránily naši vlast a náš přístup ke klíčovým geografickým oblastem v celém regionu. Zabráníme konkurentům mimo západní polokouli v rozmístění sil nebo jiných hrozivých kapacit, nebo ve vlastnictví či kontrole strategicky důležitých aktiv v naší polokouli. Tento „Trumpův dodatek“ k Monroeově doktríně je rozumné a účinné obnovení americké moci a priorit v souladu s americkými bezpečnostními zájmy.

Naše cíle pro západní polokouli lze shrnout jako „zapojit a rozšířit“. *Zapojíme* zavedené přátele na západní polokouli, abychom kontrolovali migraci, zastavili tok drog a posílili stabilitu a bezpečnost na souši i na moři. *Rozšíříme se* tím, že budeme pěstovat a posilovat nové partnery a zároveň posilovat přitažlivost naší vlastní země jako preferovaného ekonomického a bezpečnostního partnera západní polokoule.

Získávání

Americká politika by se měla zaměřit na získávání regionálních lídrů, kteří mohou pomoci vytvořit přijatelnou stabilitu v regionu, a to i za hranicemi těchto partnerů. Tyto země by nám mimo jiné pomohly zastavit nelegální a destabilizující migraci, neutralizovat kartely, pobřežní výrobu a rozvíjet místní soukromé ekonomiky. Budeme odměňovat a podporovat vlády, politické strany a hnutí v regionu, které jsou v zásadě v souladu s našimi principy a strategií. Nesmíme však přehlížet vlády s odlišnými názory, s nimiž nicméně sdílíme společné zájmy a které s námi chtějí spolupracovat.

Spojené státy musí přehodnotit svou vojenskou přítomnost v západní polokouli. To znamená čtyři zřejmé věci:

- Přizpůsobení naší globální vojenské přítomnosti tak, aby reagovala na naléhavé hrozby v naší hemisféře, zejména na mise identifikované v této strategii, a aby se vzdálila od oblastí, jejichž relativní význam pro americkou národní bezpečnost v posledních desetiletích nebo letech poklesl;
- Vhodnější přítomnost pobřežní stráže a námořnictva za účelem kontroly námořních tras, potírání nelegální a jiné nežádoucí migrace, omezení obchodování s lidmi a drogami a kontroly klíčových tranzitních tras v případě krize;
- Cílené nasazení sil k zajištění hranic a porážce kartelů, včetně použití smrtící síly, pokud je to nezbytné, namísto neúspěšné strategie posledních několika desetiletí, která se spoléhala pouze na vymáhání práva; a
- Zajištění nebo rozšíření přístupu na strategicky důležitých místech.

Spojené státy budou upřednostňovat obchodní diplomacii s cílem posílit vlastní ekonomiku a průmysl, přičemž jako účinné nástroje budou využívat cla a vzájemné obchodní dohody. Cílem je, aby naše partnerské země posílily své domácí ekonomiky, zatímco ekonomicky silnější a sofistikovanější západní polokoule se stane stále atraktivnějším trhem pro americký obchod a investice.

Posílení kritických dodavatelských řetězců v této hemisféře sníží závislost a zvýší odolnost americké ekonomiky. Vztahy vytvořené mezi Amerikou a našimi partnery budou přínosem pro obě strany a zároveň ztlumí konkurentům mimo hemisféru zvyšovat svůj vliv v regionu. A i když upřednostňujeme obchodní diplomacii, budeme pracovat na posílení našich bezpečnostních partnerství – od prodeje zbraní přes sdílení zpravodajských informací až po společná cvičení.

Rozšíření

V rámci prohlubování partnerství se zeměmi, s nimiž Amerika v současné době udržuje silné vztahy, musíme usilovat o rozšíření naší sítě v regionu. Chceme, aby nás ostatní národy vnímaly jako svého preferovaného partnera, a budeme (různými prostředky) odrazovat od spolupráce s jinými.

Západní polokoule je domovem mnoha strategických zdrojů, které by Amerika měla rozvíjet ve spolupráci s regionálními spojenci, aby sousední země i naše vlastní země byly prosperující. Národní bezpečnostní rada okamžitě zahájí intenzivní meziresortní proces, jehož cílem bude pověřit agentury, podporované analytickým oddělením naší zpravodajské služby, identifikací strategických bodů a zdrojů v západní polokouli s ohledem na jejich ochranu a společný rozvoj s regionálními partnery.

Konkurenti mimo západní polokouli pronikli do naší polokoule, a to jak za účelem našeho současného ekonomického znevýhodnění, tak i způsobem, který nám může v budoucnu strategicky uškodit. Dovolení těchto vpádů bez vážnějšího odporu je další velkou strategickou chybou Ameriky v posledních desetiletích.

Spojené státy musí být v západní polokouli dominantní silou, což je podmínkou naší bezpečnosti a prosperity – podmínkou, která nám umožňuje sebevědomě se prosadit v této oblasti, kdykoli a kdekoli je to potřeba. Podmínky našich spojení a podmínky, za kterých poskytujeme jakoukoli pomoc, musí být závislé na omezení nepřátelského vnějšího vlivu – od kontroly vojenských zařízení, přístavů a klíčové infrastruktury až po nákup strategických aktiv v širokém slova smyslu.

Některé zahraniční vlivy bude obtížné zvrátit, vzhledem k politickým spojeními mezi některými latinskoamerickými vládami a určitými zahraničními aktéry. Mnohé vlády však nejsou ideologicky spjaty se zahraničními mocnostmi, ale jsou přitahovány k obchodování s nimi z jiných důvodů, včetně nízkých nákladů

a méně regulačních překážek. Spojené státy dosáhly úspěchu v omezování vnějšího vlivu v západní hemisféře tím, že konkrétně ukázaly, kolik skrytých nákladů – v oblasti špionáže, kybernetické bezpečnosti, dluhových pastí a dalších – je obsaženo v údajně „nízkonákladové“ zahraniční pomoci. Měli bychom tyto snahy urychlit, mimo jiné využitím vlivu USA v oblasti financí a technologií, abychom přiměli země k odmítnutí takové pomoci.

Na západní polokouli – a všude ve světě – by Spojené státy měly jasně dát najevo, že americké zboží, služby a technologie jsou z dlouhodobého hlediska mnohem výhodnější koupí, protože jsou kvalitnější a nejsou spojeny se stejnými podmínkami jako pomoc jiných zemí. To znamená, že provedeme reformu našeho vlastního systému, abychom urychlili schvalování a udělování licencí – opět s cílem stát se partnerem první volby. Všechny země by se měly rozhodnout, zda chtějí žít v americky vedeném světě suverénních zemí a svobodných ekonomik, nebo v paralelním světě, ve kterém jsou ovlivňovány zeměmi na druhé straně světa.

Každý americký úředník pracující v této oblasti nebo pro tuto oblast musí mít přehled o celém spektru škodlivých vnějších vlivů a zároveň vyvíjet tlak a nabízet pobídky partnerským zemím, aby chránily naši hemisféru.

Úspěšná ochrana naší hemisféry také vyžaduje užší spolupráci mezi vládou USA a americkým soukromým sektorem. Všechny naše ambasády musí být informovány o významných obchodních příležitostech ve své zemi, zejména o významných vládních zakázkách. Každý úředník vlády USA, který spolupracuje s těmito zeměmi, by měl pochopit, že součástí jeho práce je pomáhat americkým společnostem konkurovat a uspět.

Vláda USA bude identifikovat strategické akviziční a investiční příležitosti pro americké společnosti v regionu a předloží tyto příležitosti k posouzení všem finančním programům vlády USA, včetně, ale nejen, programům ministerstev zahraničí, války a energetiky, Správy malých podniků, Mezinárodní rozvojové finanční korporace, Exportně-importní banky a Millennium Challenge Corporation. Měli bychom také spolupracovat s regionálními vládami a podniky na budování škálovatelné a odolné energetické infrastruktury, investovat do přístupu k důležitým nerostným surovinám a posilovat stávající a budoucí kybernetické komunikační sítě, které plně využívají americký

šifrovací a bezpečnostní potenciál. Výše uvedené subjekty vlády USA by měly být využity k financování části nákladů na nákup amerického zboží v zahraničí.

Spojené státy musí také odolávat a zvrátit opatření, jako jsou cílené daně, nespravedlivá regulace a vyvlastňování, která znevýhodňují americké podniky. Podmínky našich dohod, zejména s těmi zeměmi, které jsou na nás nejvíce závislé, a nad nimiž proto máme největší vliv, musí být pro naše společnosti smlouvami s jediným dodavatelem. Zároveň bychom měli vynaložit veškeré úsilí, abychom vytlačili zahraniční společnosti, které v regionu budují infrastrukturu.

B. Asie: Získejte ekonomickou budoucnost, zabraňte vojenskému střetu

Vedení z pozice síly

Prezident Trump sám zvrátil více než tři desetiletí mylných amerických předpokladů o Číně: konkrétně, že otevřením našich trhů Číně, povzbuzováním amerických podniků k investicím v Číně a outsourcingem naší výroby do Číny usnadníme vstup Číny do takzvaného „mezinárodního řádu založeného na pravidlech“. To se nestalo. Čína zbohatla a získala moc a využila svého bohatství a moci ke svému značnému prospěchu. Americké elity – během čtyř po sobě jdoucích vlád obou politických stran – byly buď ochotnými podporovateli čínské strategie, nebo ji popíraly.

Indo-Pacifik již nyní tvoří téměř polovinu světového HDP na základě parity kupní síly (PPP) a jednu třetinu na základě nominálního HDP. Tento podíl bude v průběhu 21. století jistě růst. To znamená, že Indo-Pacifik již nyní patří a i nadále bude patřit mezi klíčová ekonomická a geopolitická bojiště příštího století. Abychom mohli prosperovat doma, musíme tam úspěšně konkurovat – a to se nám daří. Prezident Trump během svých cest v říjnu 2025 podepsal důležité dohody, které dále prohlubují naše silné vazby v oblasti obchodu, kultury, technologie a obrany a potvrzují náš závazek k volnému a otevřenému Indo-Pacifiku.

Amerika si zachovává obrovské výhody – nejsilnější ekonomiku a armádu na světě, špičkové inovace, bezkonkurenční „měkkou sílu“ a historickou tradici podpory našich spojenců a partnerů –, které nám umožňují úspěšně konkurovat. Prezident Trump buduje aliance a posiluje partnerství v Indo-Pacifiku, které budou základem bezpečnosti a prosperity v daleké budoucnosti.

Ekonomika: Nejvyšší sázky

Od roku 1979, kdy se čínská ekonomika znovu otevřela světu, byly a zůstávají obchodní vztahy mezi našimi dvěma zeměmi zásadně nevyvážené. To, co začalo jako vztah mezi vyspělou, bohatou ekonomikou a jednou z nejchudších zemí světa, se proměnilo ve vztah mezi téměř rovnocennými partnery, i když až donedávna zůstával postoj Ameriky zakořeněn v těchto minulých předpokladech.

Čína se přizpůsobila změně celní politiky USA, která začala v roce 2017, mimo jiné posílením svého vlivu na dodavatelské řetězce, zejména v zemích s nízkými a středními příjmy (tj. s HDP na obyvatele 13 800 USD nebo méně), které patří mezi největší ekonomická bojiště příštích desetiletí. Čínský vývoz do zemí s nízkými příjmy se mezi lety 2020 a 2024 zdvojnásobil. Spojené státy dovážejí čínské zboží nepřímo od zprostředkovatelů a z továren postavených Čínou v desítce zemí, včetně Mexika. Čínský vývoz do zemí s nízkými příjmy je dnes téměř čtyřikrát vyšší než vývoz do Spojených států. Když prezident Trump v roce 2017 nastoupil do úřadu, činil čínský vývoz do Spojených států 4 % HDP, ale od té doby klesl na něco málo přes 2 % HDP. Čína však pokračuje ve vývozu do Spojených států prostřednictvím jiných zemí.

V budoucnu vyvážíme ekonomické vztahy Ameriky s Čínou a upřednostňujeme vzájemnost a spravedlnost, abychom obnovili ekonomickou nezávislost Ameriky. Obchod s Čínou by měl být vyvážený a zaměřený na necitlivé faktory. Pokud Amerika zůstane na cestě růstu – a dokáže ji udržet při zachování skutečně vzájemně výhodných ekonomických vztahů s Pekingem – měli bychom se dostat z naší současné ekonomiky v hodnotě 30 bilionů dolarů v roce 2025 na 40 bilionů dolarů v roce 2030, což naší zemi zajistí záviděníhodnou pozici a udrží náš status přední světové ekonomiky. Naším konečným cílem je položit základy pro dlouhodobou ekonomickou vitalitu.

Důležité je, aby to bylo doprovázeno silným a trvalým zaměřením na odstrašování, aby se zabránilo válce v indicko-pacifickém regionu. Tento kombinovaný přístup se může stát pozitivním cyklem, protože silné americké odstrašování otevírá prostor pro disciplinovanější ekonomické kroky, zatímco disciplinovanější ekonomické kroky vedou k větším americkým zdrojům pro udržení odstrašování v dlouhodobém horizontu.

K dosažení tohoto cíle je nezbytných několik věcí.

Za prvé, Spojené státy musí chránit a bránit naši ekonomiku a naše občany před škodami, ať už pocházejí z jakékoli země nebo zdroje. To znamená mimo jiné ukončit:

- Dravé, státem řízené dotace a průmyslové strategie;
- Nekalých obchodních praktik;
- ničení pracovních míst a deindustrializaci;
- krádeží duševního vlastnictví a průmyslové špionáže ve velkém měřítku;
- Hrozby proti našim dodavatelským řetězcům, které ohrožují přístup USA k důležitým zdrojům, včetně minerálů a prvků vzácných zemin;
- Vývoz prekurzorů fentanylu, které přispívají k epidemii opioidů v Americe; a
- Propaganda, operace ovlivňování a jiné formy kulturní subverze.

Zadruhé, Spojené státy musí spolupracovat se svými smluvními spojenci a partnery, kteří společně přidávají dalších 35 bilionů dolarů k naší vlastní národní ekonomice v hodnotě 30 bilionů dolarů (společně tvoří více než polovinu světové ekonomiky), aby čelily predátorským ekonomickým praktikám a využily naši společnou ekonomickou sílu k ochraně naší vedoucí pozice ve světové ekonomice a zajistily, že ekonomiky spojenců se nestanou podřízenými žádné konkurenční moci. Musíme pokračovat ve zlepšování obchodních (a jiných) vztahů s Indií, abychom povzbudili Nové Dillí k přispívání k bezpečnosti v indicko-pacifickém regionu, mimo jiné prostřednictvím pokračující čtyřstranné spolupráce s Austrálií, Japonskem a Spojenými státy („Quad“). Kromě toho budeme také usilovat o sladění akcí našich spojenců a partnerů s naším společným zájmem zabránit dominanci jakékoli jednotlivé konkurenční země.

Spojené státy musí zároveň investovat do výzkumu, aby si zachovaly a posílily svou výhodu v oblasti špičkových vojenských technologií a technologií dvojího užití, s důrazem na oblasti, kde jsou výhody USA nejvýraznější. Patří mezi ně podmořský prostor, vesmír a jaderná energie, ale i další oblasti, které budou rozhodovat o budoucnosti vojenské moci, jako je umělá inteligence, kvantové počítání a autonomní systémy, a také energie potřebná k napájení těchto oblastí.

Kromě toho kritické vztahy vlády USA s americkým soukromým sektorem pomáhají udržovat dohled nad přetrvávajícími hrozbami pro americké sítě, včetně kritické infrastruktury. To zase umožňuje vládě USA provádět v reálném čase odhalování, přiřazování a reakci (tj. obranu sítě a

ofenzivní kybernetické operace) a zároveň chránit konkurenceschopnost americké ekonomiky a posilovat odolnost amerického technologického sektoru.

Zlepšení těchto schopností bude také vyžadovat značnou deregulaci, aby se dále zlepšila naše konkurenceschopnost, podpořila inovace a zvýšil přístup k americkým přírodním zdrojům. Přitom bychom se měli snažit obnovit vojenskou rovnováhu příznivou pro Spojené státy a naše spojence v regionu.

Kromě udržení ekonomické převahy a konsolidace našeho aliančního systému do ekonomické skupiny musí Spojené státy provádět robustní diplomatické a soukromým sektorem vedené ekonomické zapojení v těch zemích, kde se v příštích desetiletích pravděpodobně odehraje většina globálního ekonomického růstu.

Diplomacie „America First“ usiluje o vyvážení globálních obchodních vztahů. Naším spojencům jsme jasně dali najevo, že současný deficit běžného účtu Spojených států je neudržitelný. Musíme povzbudit Evropu, Japonsko, Koreu, Austrálii, Kanadu, Mexiko a další významné země, aby přijaly obchodní politiky, které pomohou vyvážit čínskou ekonomiku směrem k domácí spotřebě, protože jihovýchodní Asie, Latinská Amerika a Blízký východ nemohou samy absorbovat obrovskou nadbytečnou kapacitu Číny. Exportní země Evropy a Asie mohou také hledět na země se středními příjmy jako na omezený, ale rostoucí trh pro své vývozy.

Čínské státní a státem podporované společnosti vynikají v budování fyzické a digitální infrastruktury a Čína recyklovala možná 1,3 bilionu dolarů ze svých obchodních přebytků do půjček svým obchodním partnerům. Amerika a její spojenci dosud nevypracovali, natož realizovali, společný plán pro takzvaný „globální jih“, ale společně disponují obrovskými zdroji. Evropa, Japonsko, Jižní Korea a další země drží čistá zahraniční aktiva v hodnotě 7 bilionů dolarů. Mezinárodní finanční instituce, včetně multilaterálních rozvojových bank, disponují kombinovanými aktivy v hodnotě 1,5 bilionu dolarů. Ačkoli „mission creep“ (rozšiřování původního poslání) oslabil účinnost některých z těchto institucí, současná administrativa se zavázala využít své vedoucí pozice k provedení reforem, které zajistí, že budou sloužit americkým zájmům.

To, co odlišuje Ameriku od zbytku světa – naše otevřenost, transparentnost, důvěryhodnost, oddanost svobodě a inovacím a kapitalismus volného trhu – z nás bude i nadále dělat globálního partnera první volby. Amerika stále zaujímá dominantní postavení v klíčových technologiích, které svět potřebuje. Měli bychom partnerům nabídnout řadu pobídek – například vysokou

technologickou spoluprací, nákupy v oblasti obrany a přístup na naše kapitálové trhy –, které nakloní rozhodnutí v náš prospěch.

Státní návštěvy prezidenta Trumpa v zemích Perského zálivu v květnu 2025 demonstrovaly sílu a přitažlivost americké technologie. Prezident tam získal podporu zemí Perského zálivu pro špičkovou americkou technologii umělé inteligence a prohloubil naše partnerství. Amerika by měla podobným způsobem zapojit své evropské a asijské spojence a partnery, včetně Indie, aby upevnila a zlepšila naše společné pozice na západní polokouli a, pokud jde o kritické minerály, v Africe. Měli bychom vytvořit koalice, které využijí naše komparativní výhody v oblasti financí a technologií k budování exportních trhů se spolupracujícími zeměmi. Ekonomické partnery Ameriky by již neměly očekávat, že budou získávat příjmy ze Spojených států prostřednictvím nadbytečných kapacit a strukturálních nerovnováh, ale měly by místo toho usilovat o růst prostřednictvím řízené spolupráce spojené se strategickým sladěním a přijímáním dlouhodobých investic z USA.

Díky nejhlubším a nejúčinnějším kapitálovým trhům na světě může Amerika pomoci zemím s nízkými příjmy rozvíjet jejich vlastní kapitálové trhy a úžeji svázat jejich měny s dolarem, čímž zajistí budoucnost dolaru jako světové rezervní měny.

Naši největší výhodou zůstává náš systém vlády a dynamická tržní ekonomika. Nemůžeme však předpokládat, že výhody našeho systému budou automaticky převažovat. Proto je nezbytná *strategie* národní bezpečnosti.

Odrážování vojenských hrozeb

Z dlouhodobého hlediska je udržení americké ekonomické a technologické převahy nejjistějším způsobem, jak odradit a zabránit rozsáhlému vojenskému konfliktu.

Příznivá konvenční vojenská rovnováha zůstává nezbytnou součástí strategické soutěže. Velká pozornost se právem soustředí na Tchaj-wan, částečně kvůli jeho dominantnímu postavení v produkci polovodičů, ale hlavně proto, že Tchaj-wan poskytuje přímý přístup k druhému ostrovnímu řetězci a rozděluje severovýchodní a jihovýchodní Asii na dvě odlišná bojiště. Vzhledem k tomu, že třetina světové námořní přepravy prochází každoročně Jihočínským mořem, má to významné důsledky pro

americké ekonomiky. Odstrašení konfliktu o Tchaj-wan, ideálně zachováním vojenské převahy, je proto prioritou. Budeme také nadále uplatňovat naši dlouhodobou deklaratorní politiku vůči Tchaj-wanu, což znamená, že Spojené státy nepodporují žádné jednostranné změny status quo v Tchajwanské úžině.

Vybudujeme armádu schopnou odrazit agresi kdekoli v prvním ostrovním řetězci. Americká armáda však nemůže a neměla by to dělat sama.

Naši spojenci musí zintenzivnit své úsilí a vynaložit – a co je ještě důležitější, *skutečně vynaložit* – mnohem více prostředků na kolektivní obranu. Diplomatické úsilí Ameriky by se mělo zaměřit na to, aby naši spojenci a partneři v prvním ostrovním řetězci umožnili americké armádě větší přístup do svých přístavů a dalších zařízení, vynaložili více prostředků na svou vlastní obranu a především investovali do kapacit zaměřených na odražení agrese. Tím se propojí otázky námořní bezpečnosti podél prvního ostrovního řetězce a zároveň se posílí schopnost USA a jejich spojenců zabránit jakémukoli pokusu o obsazení Tchaj-wanu nebo dosažení tak nepříznivé rovnováhy sil, že by obrana tohoto ostrova byla nemožná.

Související bezpečnostní výzvou je možnost, že některý z konkurentů získá kontrolu nad Jihočínským mořem. To by mohlo potenciálně nepřátelské mocnosti umožnit zavést systém mýtného na jedné z nejdůležitějších obchodních tras světa nebo – v horším případě – ji podle libosti uzavřít a znovu otevřít. Oba tyto scénáře by byly škodlivé pro americkou ekonomiku a širší zájmy USA. Je třeba vyvinout silná opatření spolu s odstrašujícími prostředky nezbytnými k udržení těchto tras otevřených, bez „mýtného“ a bez možnosti jejich svévolného uzavření jednou zemí. To bude vyžadovat nejen další investice do našich vojenských kapacit, zejména námořních, ale také silnou spolupráci se všemi zeměmi, které by tímto problémem mohly trpět, od Indie po Japonsko a dále.

Vzhledem k tomu, že prezident Trump trvá na větším podílu Japonska a Jižní Koreje na nákladech, musíme tyto země naléhavě vyzvat, aby zvýšily výdaje na obranu, a to se zaměřením na kapacity – včetně nových kapacit – nezbytné k odražení nepřátel a ochraně prvního ostrovního řetězce. Zesílíme a posílíme také naši vojenskou přítomnost v západním Pacifiku, přičemž v našich jednáních s Tchaj-wanem a Austrálií budeme i nadále trvat na zvýšení výdajů na obranu.

Prevence konfliktů vyžaduje ostražitý postoj v indicko-pacifickém regionu, obnovenou obrannou průmyslovou základnu, větší vojenské investice z naší strany i ze strany spojenců a partnerů a dlouhodobé vítězství v ekonomické a technologické soutěži.

C. Podpora evropské velikosti

Američtí představitelé si zvykli uvažovat o evropských problémech v kontextu nedostatečných vojenských výdajů a ekonomické stagnace. Je na tom něco pravdy, ale skutečné problémy Evropy jsou ještě hlubší.

Kontinentální Evropa ztrácí podíl na globálním HDP – z 25 procent v roce 1990 na 14 procent dnes – částečně kvůli národním a nadnárodním předpisům, které podkopávají kreativitu a pracovitost.

Tento ekonomický úpadek však zastíní reálná a mnohem drsnější perspektiva zániku civilizace. Mezi větší problémy, kterým Evropa čelí, patří činnosti Evropské unie a dalších nadnárodních orgánů, které podkopávají politickou svobodu a suverenitu, migrační politiky, které mění kontinent a vyvolávají konflikty, cenzura svobody slova a potlačování politické opozice, propad porodnosti a ztráta národní identity a sebevědomí.

Pokud budou současné trendy pokračovat, bude kontinent za 20 let nebo méně k nepoznání. Není tedy vůbec jasné, zda některé evropské země budou mít dostatečně silnou ekonomiku a armádu, aby zůstaly spolehlivými spojenci. Mnohé z těchto zemí v současné době zdvojnásobují své úsilí v nastoupeném směru. Chceme, aby Evropa zůstala evropská, aby znovu nabyla civilizační sebevědomí a opustila svůj neúspěšný přístup zaměřený na regulační dušení.

Tento nedostatek sebevědomí je nejviditelnější ve vztazích Evropy s Ruskem. Evropští spojenci mají oproti Rusku významnou výhodu v oblasti tvrdé síly téměř ve všech ohledech, s výjimkou jaderných zbraní. V důsledku ruské války na Ukrajině jsou nyní evropské vztahy s Ruskem hluboce oslabeny a mnoho Evropanů považuje Rusko za existenční hrozbu. Řízení evropských vztahů s Ruskem bude vyžadovat významné diplomatické úsilí ze strany USA, a to jak za účelem obnovení podmínek strategické stability na euroasijském kontinentu, tak za účelem zmírnění rizika konfliktu mezi Ruskem a evropskými státy.

Je v zásadním zájmu Spojených států vyjednat rychlé ukončení nepřátelských akcí na Ukrajině, aby se stabilizovaly evropské ekonomiky, zabránilo se nechtěné eskalaci nebo rozšíření války a obnovila se strategická stabilita s Ruskem, a také aby byla umožněna poválečná rekonstrukce Ukrajiny, která jí umožní přežít jako životaschopný stát.

Válka na Ukrajině měla neblahý dopad na zvýšení vnější závislosti Evropy, zejména Německa. Německé chemické společnosti dnes staví v Číně některé z největších zpracovatelských závodů na světě a využívají ruský plyn, který nemohou získat doma. Trumpova administrativa se ocitá v rozporu s evropskými představiteli, kteří mají nerealistická očekávání ohledně války a sedí v nestabilních menšinových vládách, z nichž mnohé pošlapávají základní principy demokracie, aby potlačily opozici. Velká většina Evropanů chce mír, ale tato touha se nepromítá do politiky, a to z velké části kvůli podrývání demokratických procesů ze strany těchto vlád. To je strategicky důležité pro

Spojené státy právě proto, že evropské státy nemohou provést reformy, pokud jsou uvězněny v politické krizi.

Evropa však pro Spojené státy zůstává strategicky a kulturně životně důležitá. Transatlantický obchod zůstává jedním z pilířů globální ekonomiky a americké prosperity. Evropská odvětví od výroby přes technologie až po energetiku patří i nadále k nejrobustnějším na světě. Evropa je domovem špičkového vědeckého výzkumu a předních světových kulturních institucí. Nejenže si nemůžeme dovolit Evropu odepsat – bylo by to kontraproduktivní z hlediska cílů této strategie.

Americká diplomacie by měla i nadále hájit skutečnou demokracii, svobodu projevu a nekompromisní oslavu individuálního charakteru a historie evropských národů. Amerika povzbuzuje své politické spojence v Evropě, aby podporovali toto oživení ducha, a rostoucí vliv vlasteneckých evropských stran je skutečně důvodem k velkému optimismu.

Naším cílem by mělo být pomoci Evropě napravit její současný směr. Budeme potřebovat silnou Evropu, která nám pomůže úspěšně konkurovat a bude s námi spolupracovat, aby žádný protivník nemohl Evropu ovládnout.

Amerika je pochopitelně citově vázána na evropský kontinent – a samozřejmě také na Británii a Irsko. Charakter těchto zemí je také strategicky důležitý, protože spoléháme na kreativní, schopné, sebevědomé a demokratické spojence, kteří vytvoří podmínky pro stabilitu a bezpečnost. Chceme spolupracovat se spřízněnými zeměmi, které chtějí obnovit svou bývalou velikost.

Z dlouhodobého hlediska je více než pravděpodobné, že nejpozději během několika desítek let se někteří členové NATO stanou převážně neevropskými. Je tedy otázkou, zda budou vnímat své místo ve světě nebo spojení se Spojenými státy stejným způsobem jako ti, kteří podepsali chartu NATO.

Naše obecná politika pro Evropu by měla upřednostňovat:

- Obnovení podmínek stability v Evropě a strategické stability s Ruskem;
- umožnění Evropě stát na vlastních nohách a fungovat jako skupina sjednocených suverénních národů, mimo jiné tím, že převezme primární odpovědnost za svou vlastní obranu, aniž by byla ovládána jakoukoli nepřátelskou mocností;
- Pěstování odporu vůči současné trajektorii Evropy v evropských státech;
- Otevření evropských trhů pro americké zboží a služby a zajištění spravedlivého zacházení s americkými pracovníky a podniky;
- Budování zdravých národů střední, východní a jižní Evropy prostřednictvím obchodních vazeb, prodeje zbraní, politické spolupráce a kulturních a vzdělávacích výměn;
- Ukončení vnímání NATO jako neustále se rozšiřující aliance a zabránění tomu, aby se taková realita stala skutečností; a
- Povzbuzování Evropy k přijetí opatření k boji proti merkantilistické nadprodukci, krádežím technologií, kyberšpionáži a dalším nepřátelským ekonomickým praktikám.

D. Blízký východ: Přesunout břemena, budovat mír

Po dobu nejméně půl století upřednostňovala americká zahraniční politika Blízký východ před všemi ostatními regiony. Důvody jsou zřejmé: Blízký východ byl po desetiletí nejdůležitějším dodavatelem energie na světě, byl hlavním dějištěm soupeření supervelmocí a byl plný konfliktů, které hrozily přelít do širšího světa a dokonce i na naše vlastní břehy.

Dnes již alespoň dvě z těchto dynamik neplatí. Dodávky energie se značně diverzifikovaly a Spojené státy se opět staly čistým vývozcem energie. Soutěž supervelmocí ustoupila soupeření velmocí, v němž si Spojené státy udržují nejžádanější pozici, posílenou o

úspěšnou revitalizací našich spojení v Perském zálivu, s dalšími arabskými partnery a s Izraelem.

Konflikt zůstává nejobtížnější dynamikou Blízkého východu, ale dnes je tento problém méně závažný, než by se mohlo zdát z titulků novin. Írán – hlavní destabilizující síla v regionu – byl výrazně oslaben izraelskými akcemi od 7. října 2023 a operací prezidenta Trumpa Midnight Hammer z června 2025, která významně oslabila íránský jaderný program. Izraelsko-palestinský konflikt zůstává ožehavý, ale díky příměří a propuštění rukojmích, které vyjednal prezident Trump, bylo dosaženo pokroku směrem k trvalejšímu míru. Hlavní podporovatelé Hamásu byli oslabeni nebo odstoupili. Sýrie zůstává potenciálním problémem, ale s podporou Ameriky, arabských zemí, Izraele a Turecka se může stabilizovat a znovu zaujmout své právoplatné místo jako integrální a pozitivní hráč v regionu.

Jakmile tato administrativa zruší nebo zmírní restriktivní energetickou politiku a americká energetická produkce se zvýší, historický důvod, proč se Amerika soustředila na Blízký východ, ustoupí do pozadí. Místo toho se tento region stane stále více zdrojem a cílem mezinárodních investic, a to v odvětvích, která daleko přesahují ropu a plyn – včetně jaderné energie, umělé inteligence a obranných technologií. Můžeme také spolupracovat s partnery na Blízkém východě na prosazování dalších ekonomických zájmů, od zajištění dodavatelských řetězců po posílení příležitostí k rozvoji přátelských a otevřených trhů v jiných částech světa, například v Africe.

Partneři na Blízkém východě prokazují své odhodlání bojovat proti radikalismu, což je trend, který by americká politika měla i nadále podporovat. To však bude vyžadovat upuštění od chybného amerického experimentu, který spočívá v nátlaku na tyto země – zejména monarchie v Perském zálivu – aby se vzdaly svých tradic a historických forem vlády. Měli bychom podporovat a vítat reformy, když a kde se objeví organicky, aniž bychom se je snažili vnucovat zvenčí. Klíčem k úspěšným vztahům se Středním východem je přijetí regionu, jeho vůdců a národů takových, jací jsou, a zároveň spolupráce v oblastech společného zájmu.

Amerika bude mít vždy zásadní zájem na tom, aby se dodávky energie z Perského zálivu nedostaly do rukou přímého nepřítele, aby Hormuzský průliv zůstal otevřený, aby Rudé moře zůstalo splavné, aby se region nestal inkubátorem nebo vývozcem teroru proti americkým zájmům nebo americké vlasti a aby Izrael zůstal v bezpečí. Tuto hrozbu můžeme a musíme řešit ideologicky i vojensky

bez desetiletí marných válek za „budování národa“. Máme také jasný zájem na rozšíření Abrahamových dohod na více zemí v regionu a na další země muslimského světa.

Dny, kdy Blízký východ dominoval americké zahraniční politice jak v dlouhodobém plánování, tak v každodenním provádění, jsou však naštěstí pryč – ne proto, že by Blízký východ již nebyl důležitý, ale proto, že již není neustálým zdrojem podráždění a potenciální hrozbou bezprostřední katastrofy, jak tomu bylo kdysi. Spíše se stává místem partnerství, přátelství a investic – trendem, který by měl být vítán a podporován. Schopnost prezidenta Trumpa sjednotit arabský svět v Šarm aš-Šajchu v zájmu míru a normalizace vztahů umožní Spojeným státům konečně upřednostnit americké zájmy.

E. Afrika

Příliš dlouho se americká politika v Africe soustředila na poskytování a později na šíření liberální ideologie. Spojené státy by se místo toho měly zaměřit na partnerství s vybranými zeměmi s cílem zmírnit konflikty, podporovat vzájemně výhodné obchodní vztahy a přejít od paradigmatu zahraniční pomoci k paradigmatu investic a růstu, které dokáže využít bohaté přírodní zdroje a skrytý ekonomický potenciál Afriky.

Mezi možnosti zapojení by mohlo patřit vyjednávání urovnání probíhajících konfliktů (např. DRK-Rwanda, Súdán) a prevence nových konfliktů (např. Etiopie-Eritrea-Somálsko), jakož i opatření ke změně našeho přístupu k pomoci a investicím (např. zákon o růstu a příležitostech v Africe). Musíme také zůstat ostražití vůči obnovené islamistické teroristické činnosti v některých částech Afriky a zároveň se vyvarovat jakékoli dlouhodobé americké přítomnosti nebo závazků.

Spojené státy by měly přejít od vztahů s Afrikou zaměřených na pomoc k vztahům zaměřeným na obchod a investice, upřednostňujícím partnerství se schopnými a spolehlivými státy, které se zavázaly otevřít své trhy americkým výrobkům a službám. Mezi oblastmi, které jsou pro americké investice v Africe nejvhodnější a nabízejí dobré vyhlídky na návratnost investic, patří energetický sektor a těžba kritických nerostných surovin.

Rozvoj technologií v oblasti jaderné energie, zkapalněného ropného plynu a zkapalněného zemního plynu podporovaných USA může generovat zisky pro americké podniky a pomoci nám v konkurenci o kritické minerály a další zdroje.